

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτήσια . . . . . Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσια » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ζ. δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσι. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα ἐγγένει τὸν στίχον . . . . . λεπτὰ 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Ληφθέντα ἐνταῦθα.)

ΑΘΗΝΑΙ, 12/24 Ἰουνίου. — Ἡ τεχνικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Βερολίνου μὴ συμπληρώσασα ἅπαντα τὰ ἔργα συνεργομένη αὐρίον θελεῖ ἀποφασίσαι ὀριστικῶς καὶ εὐνοϊκώτατα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος παραχωροῦσα τὰ Ἰωάννινα καὶ τὸ Μέτσοβον.

ΑΘΗΝΑΙ, 13/25. — Ἐνδεκα χιλιάδες κατοίκων Ζαγορίου παραχωρηθήσονται τῇ Ἑλλάδι. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος θέλει παρατείνει ὀκτὼ ἔτι ἡμέρας τὴν ἐν Λονδίῳ διαμονὴν του.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ὁ ἀβρμῆς πολλὰ περὶ τῶν λιμενικῶν ἡμῶν καὶ πάλιν τραγωδεῖ, ὡς πάντες οἱ ἐξω τοῦ χοροῦ τραγωδισταί. Ἀτυχῶς οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ μὴ ἐπιθυμῶν, ὅ,τι ἡ κοινὴ γνώμη ἀπεφάσισεν καὶ ὅ,τι οἱ δημοτικοὶ ἄρχοντες ἐψήφισαν ἤδη, νὰ ἴτω εἰς ἐνέργειαν. Ἀλλὰ ἡ ἐκτέλεσις τῶν λιμενικῶν ἔργων δὲν εἶνε πλέον ἔργον τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, ἀλλὰ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς. Αὕτη δὲ δὲν ἐνεργεῖ αὐτοβούλως καὶ αὐθαίρετως, ἀλλὰ τὰς ἐργασίας τῆς κανονίζει ἐπὶ βάσει νόμων, οὓς δὲν δύναται νὰ παραβῆ ἀτιμωρητί. Ἄς ἀρήσωμεν λοιπὸν τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἐργάζεται ὅπως ἐργάζεται, καὶ ἄς στρέψωμεν τὴν φωνὴν τοῦ τύπου, ἐὰν πειθώμεθα ὅτι δύναται νὰ εἰσακουσθῆ, εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐκ τῆς ταχείας ἐνεργείας τῆς ὁποίας θὰ προσοκῶμεν πλέον τὴν ταχείαν τῶν ἔργων τούτων ἐνσρξιν. Ἄν ἄλλως εἶχε τὸ πρᾶγμα, ἦτοι ἂν τὰ λιμενικὰ ἔργα ἐξήρτοντο ἐκ μιᾶς ἐγκρίσεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, βεβαιοῦμεν τὴν συναδέλφον ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤθελε γείνη ἐναρξίς αὐτῶν. Ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ τόσῳ εὐκόλος ἡ προκαταρκτικὴ ἐνέργεια τῶν λιμενικῶν μας ἔργων, διότι πρόκειται περὶ ἐπιχειρήσεως καὶ δαπάνης κολοσσιαίας, καὶ αὕτη δὲν περαιοῦται ἐν βραχεὶ καὶ ἀστοχάστως, ἀλλὰ ἀπαιτεῖ σκέψιν καὶ καλοῦς ὑπολογισμούς. Ἐπομένως καλὸν μὲν εἶνε τὸ μέγα κεκραγέναι, ἀλλὰ κάλλιστον τὸ μετὰ διακρίσεως καὶ περινοίας ἀναβοᾶν. Ταῦτα τῇ συναδέλφω ἀβρμῆν ὅπως μὴ ἀσχάλλη ἐπὶ μᾶλλον, νομίζουσα ὅτι ἐκοιμήθησαν νήδυμον οἱ τεταγμένοι νὰ προνοῶσι περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, καὶ ἰδίως τῶν λιμενικῶν ἡμῶν ἐργασιῶν.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ὁ

βουλευτὴς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας κ. Γ. Μπούμπουλης, ὅστις μεταθήσεται αὐρίον εἰς Τῆνον οἰκογενειακῶς ὡς χάριν ἐαρηνῆ ἀναψυχῆς.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐτελέσθησαν ἐν Πειραιεῖ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Εὐσταθίου Η. Κεχαγιᾶ, δικηγόρου καὶ δημοτικοῦ συμβούλου, μετὰ τῆς διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Ἑλένης Γ. Ρετοῖνα. Τοῖς μεμνηστευμένοις εὐχόμεθα αἰσίαν καὶ ταχεῖαν στέψιν.

— Εὐχαρίστως μαυθάνομεν ὅτι ὁ Σ. Ἐπίσκοπος τῶν καθολικῶν κ. Ἀββάτης διώρισεν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ αἰδεσιμωτάτου καὶ σεβασμίου ἱερέως Δὸν Ἰωάννου Στεφανίου (τέως τοποτηρητοῦ τῆς Ἐπισκοπῆς Σύρου) πρὸς τακτοποίησιν τῶν κληροδοτημάτων (Beneficii) ἐπίσης διώρισεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Οἰκονόμου τῆς Ἐπισκοπῆς τὸν ἱερέα Δὸν Γεώργιον Πρίντεζην. Συγχαίρομεν τῇ Αὐτοῦ Πανιερότητι διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴν αὐτῶν, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπισκοπῆς θέλει ἐκλέξῃ πρόσωπον, κεκτημένον τὰ διὰ τὴν θέσιν ταύτην ἀναγκαῖα προσόντα.

— Ὁ πρῶν Ἐπαρχος Τήνου κ. Κ. Μάτσας διωρίσθη τοιοῦτος εἰς Θήραν, ἐλθὼν δὲ ἐξ Ἀθηνῶν τὴν παρελθ. Τετάρτην ἀνεχώρησεν αὐθημερόν εἰς τὴν θέσιν του ταύτην. Τὸν κ. Μάτσαν, διοικητικὸν ὑπάλληλον πολλῆς ὑπολήψεως ἄξιον θὰ ἔχωσιν ἤδη οἱ Θηραῖοι, οὓς καλοτυχιζομεν διὰ τοῦτο.

— Ὁ ἀξιόλογος συμπολίτης μας κ. Δημ. Ῥωμανὸς ἐμνηστεύσατο τὴν σεμνὴν δεσποινίδα Βικτωρίαν Πικιώνη. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν στέψιν.

— Πλήρης ἡμερῶν μετέστη πρὸς Κύριον τὴν παρελθούσαν Τρίτην ὁ σεβασμῖος πρεσβύτερος ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΒΕΡΝΑΡΑΚΗΣ, ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως. Λειψάνον σεμνὸν τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος, καὶ ἀνήκων εἰς τὴν τάξιν τῶν θαλασσιῶν τῶν Ψαρῶν δελφίνων, ἐξεπλήρωσε τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον μετὰ πάσης αὐταπαρνήσεως. Μετὰ δὲ ταῦτα ἱερατεύσας, ὁτιῶς ἐβίωσε καὶ ἐναρέτως, μνήμην ἀγαθὴν καταλιπὼν τοῖς πενθοῦσιν αὐτὸν υἱοῖς καὶ θυγατέρας καὶ τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν συμπολίταις. Ἡ κηδεῖα αὐτοῦ ἐγένετο μετὰ τῆς προσηκούσης εἰς στρατιώτην τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐκκλησίας τιμῆς.

— Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ ἀβρμῆτι τὰ ἐπόμενα :

α Προῶρως σήμερον φέρσται εἰς τὸν τάφον ἐν ἀθηρᾷ ἡλικία ἡ ΠΥΡΣΕΦΟΝΗ Ι. ΣΙΝΟΥ, θυγατὴρ τοῦ ἐν Σύρῳ κ. Σίνου, μνηστὴ δὲ τοῦ παρ' ἡμῖν ἀγαπητοῦ ἐμποροῦ κ. Δ. Βασιλοπούλου. Ὁρνεοῖσι τὴν θανούσαν νεαρὰν καὶ ὠραίαν κόρην οἱ πο-

λυπληθείς συγγενείς της, παρ' οἷς ἦν λίαν ἀγαπητὴ διὰ τὰ μεγάλα προτερήματά της. Ἀπαρηγόρητος δὲ καὶ ἀπελπισ μένει ὁ ἀτυχὴς μνηστὴρ στερηθεὶς αἰφνης πάσης χαρᾶς.

Σ. Σ. Π. Τὸ καθ' ἡμᾶς συλλυπούμεθα τοῖς οἰκείοις τῆς ἀτυχοῦς νεάνιδος ἐπὶ τῷ ἀτυχήματι τούτῳ.

— Τὴν παρελθ. Κυριακὴν ἀνεχώρησαν εἰς Εὐρώπην δύο ἐπιτροπαὶ ἐξ ἀξιωματικῶν εἰδικῶν συγκαίμεναι, σταλεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ πρὸς προμήθειαν ὕλικου καὶ ἄλλων χρησίμων εἰδῶν τῷ στρατῷ. Ἡ μὲν στέλλεται εἰς Οὐγγαρίαν πρὸς ἀγορὰν ἵππων, ἡ δὲ εἰς Γαλλίαν πρὸς προμήθειαν ὄπλων καὶ ὕλικου.

— Κατὰ τὰ Ἀθηναϊκὰ φύλλα διετάχθη ὁ σχηματισμὸς δύο ταγμάτων, τοῦ μὲν φέροντος τὸ ὄνομα α' Ἡπειροῦ τοῦ δὲ τὸνομα α' Θεσσαλίας.

— Ἡ κεντρικὴ ἀποθήκη τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ διετάχθη νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν παρσκευὴν τοῦ ἀναγκαίου τῶν διὰ τοὺς ἐφέδρους ἱματισμοῦ.

— Οἱ δὴμαρχοι προσεκλήθησαν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν νὰ ἀποστείλωσι τὸν κατάλογον τῶν ἐφέδρων, οἵτινες καλοῦνται μετ' ὀλίγον εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ. Διετάχθησαν δὲ καὶ αἱ μοιραρχίαι νὰ συλλάβωσι τοὺς καθυστεροῦντας κληρῶνους τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ ἀποστείλωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ. (Τηλέγραφος).

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐπιτροπὴ συγκαίμενη ἐξ ἀξιωματικῶν τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ περιῆλθε ἅπαντα τὰ ἐκεῖ ἀρτοποιεῖα ἐξετάζουσα πόσους στατήρας διπυρίτου δύναται νὰ παράσχωσι κατὰ μῆνα οἱ κλίβανοι Πειραιῶς. Ἐξ ὅσων δὲ πληροφοριῶν ἠδυνήθη νὰ συλλέξῃ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἅπαντες οἱ κλίβανοι Πειραιῶς δύναται νὰ προμηθεύωσιν εἰς τὸ δημόσιον μάλις δεκακισχίλιους στατήρας διπυρίτου.

— Ὡς ἠκούσαμεν (γράφει ἡ «Ἠχώ» τοῦ Πειραιῶς) τὸ ὑπουργεῖον ἔχει ἀνάγκην ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξήκοντα χιλιάδων στατήρων διπυρίτου Ἑλληνικῆς κατασκευῆς ὃν μέλλει ν' ἀποστείλει εἰς Κέρκυραν, εἰς Λαμίαν καὶ ὅπου ἄλλου ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν Φαλήρῳ παρὰ τοὺς βράχους δεξιᾶς κολυμβῶν ἐπνίγετο, ὁ Νικ. Βριγκόπουλος, ἡπειρώτης, ἐπνίγετο, ἐχάνετο. Αἰφνης ἀπὸ ομάδος φίλων συμποσιαζόντων τῶν κ. κ. Νικ. Φίση, Νικ. Σελεπέ, Τζανῆ Σκούταρη καὶ Δημητρίου Ἀργυροῦ, Τηνίου, ὁ τελευταῖος οὗτος σπεύδει, πίπτει μὲ τὰ ἐνδύματά του εἰς τὴν θάλασσαν, κινδυνεύει σώζει τὸν πνιγόμενον! Ἄλλ' ὅποια ἀντίθεσις πρὸς τὴν γενναίαν ταύτην πράξιν τοῦ τέκνου τοῦ λαοῦ! Καταφεύγουσιν εἰς τὰς ἄνωθεν καὶ περὶ πλοιαῖς οἰκίας, ζητοῦσι περιθάλψιν, τοῦλάχιστον ἐν πανταλόνιον διὰ τὸν κατάβροχον νέον, τὸ πληρόνουσι καὶ 50 δραχμαί, δὲν τοῖς δίδεται, ἀποπέμπονται! Εὐτυχῶς ἐπειτα παρὰ τῷ ξενοδοχεῖῳ τοῦ Φαλήρου ὁ ἀγαθὸς κύρ Γεώργιος Ξύλης, περιέβαλψε καὶ ἐνέδυσσε τὸν διακινδυνεύσαντα τὴν ζωὴν του ὑπὲρ ἄλλου. Ὁ ἐξαχθεὶς τῆς θαλάσσης, ἐν ἀναισθησίᾳ ἀλλὰ ζῶν, πιστεύεται νὰ σωθῇ.

— Ἐξεδόθη τὸ ἦ τευχὸς τοῦ τρίτου τόμου τοῦ περιοδικοῦ ὁ «Σωτήρ», οἵτινες περιεχόμενα εἰσὶ τὰ ἑξῆς: Ἐπιτροπὴ τοῦ χριστιανισμοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν. — Τί θὰ ἦτο ἡ ἀνθρωπότης χωρὶς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τί ὀφείλει ἰδίως ὁ Ἕλληνας εἰς αὐτόν. — Ἡ θερησκευτικὴ ἀνάπτυξις τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας. — Βιβλιογραφία. — Εὐθυμίου τοῦ Ζιγοβινοῦ ἐρμηνεῖα εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τὰς καθολικάς.

— Κατὰ τὰς ἐξ Εὐρώπης ἐσχάτως κομισθείσας εἰδήσεις τεχνικὴ ἐπιτροπὴ θὰ σταλῇ εἰς Ἡπειρον καὶ Θεσσαλίαν καὶ ἡ συνδιάσκεψις θὰ συζητήσῃ καὶ τίνα μέτρα δεόν νὰ ληφθῶσι

περὶ τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ Γερμανία εἶναι πληρέστατα σύμφωνος ὡς πρὸς τὸ ἡμέτερον ζήτημα μετὰ τῆς Γαλλίας, ὅλα δὲ αἱ δυνάμεις πληρέστατα σύμφωνοι ὡς πρὸς τὴν γενικὴν γραμμὴν εἰς τὸ ζήτημα τῶν Ἰωαννίνων, καὶ ὁ πρίγκιψ Βίσαρκ ἀπεφάνθη ὅτι ἀνευ προσαρτήσεως τῶν Ἰωαννίνων τὸ ζήτημα δὲν αἰρεται. Ὁ κ. Βράϊλας ἐν τῷ ὑπομνήματί του αἰτεῖ τὴν αὐξήσει τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ Ὀλύμπου μέχρι Βουθρωτοῦ, ὅπερ ὑποστηρίζουσιν Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ἰταλία, αἱ δὲ ἄλλαι δυνάμεις φέρονται ἐπιφυλακτικῶς. Ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ πρίγκιπος Βίσαρκ ὁ κόμης Δελωναὶ εἶπε πρὸς τὸν Σαιν Βαλλιέ, ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ Γαλλία θὰ κερδίσῃ λαμπρὰν νίκην.

— Ἡ ἀ' Βρῆμερις τῶν Συζητήσεων λέγει ὅτι ἡ Πύλη διεκρούσεν, ὅτι παραχωρεῖ τῇ Ἑλλάδι τὸν κόλπον τῆς Ἄρτης ἢ τὸν τοῦ Βάλου, ἀλλ' οὐχὶ ἀμφοτέρους, οὐδὲ τὰ Ἰωάννινα.

— Τὸ ὀθωμανικὸν κράτος, ἐνῶ ἀπειλεῖται διὰ νέων δοκιμασιῶν ἐν Εὐρώπῃ διατρέχει μέγιστον κίνδυνον καὶ ἐν Ἀσίᾳ. Ἐν Ἀραβίᾳ κατ' εἰδήσεις, αἱ ἐπίθεσαιοὶ καὶ ἐπίσημοι ἔκθεσις τοῦ αὐστριακοῦ πρεσβευτοῦ Δούβουκν, ἐξεργάγη φόβερὰ ἐπανάστασις. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπαναταγῶν Μινσούρ πασᾶς, διαβὰς μετὰ πολυκρίθμου στρατοῦ τὸν Εὐφράτην, βαδίζει πρὸς τὸ Βιχδάτιον, ὅπως ἀνακηρυχθῇ αὐτόθι Καλιση. Οἱ Τούρκοι ὄχουρσιν ἐν σπουδῇ τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ περιμένουσιν ἐπικουρίκς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Οὕτω δὲ τὸ παρὰ τὸν Βίσπορον πτώμα ἀποσυντίθεται πανταχόθεν.

— Ὁ ἐκ Ψαρρῶν κ. Κωνσταντῖνος Καλαφάτης ναυπηγῆσας νέον πλοῖον ἠτήσατο τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Γλάδστωνος, ὅπως τὸ ὀνομάσῃ μὲ τὸ ὄνομά του. Ὁ κ. Γλάδστωνος διὰ τοῦ γραμματέως του εὐχαριστήσας τὸν κ. Καλαφάτην τῷ ἐπέτρεψε νὰ ὀνομάσῃ τὸ νεοναυπηγηθὲν πλοῖόν του μὲ τὸ ὄνομά του.

— Περὶ τῶν πειρατῶν τῶν εἰς τὸ κατὰ τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας Ἀχ-κιοὶ ἐπιδραμόντων καὶ δύο τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν γυμνωσάντων, γράφουσιν τὰ ἐπόμενα: «Οἱ πειραταὶ οὗτοι εὐρίσκονται ἀποκεκλεισμένοι ἐν τινι παραλίᾳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας διὰ τε ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, συνελήφθησαν δὲ ἐξ. Ὁ τρόπος τῆς ἐν Ἀχ-κιοὶ ληστείας εἶναι παράδοξος: οἱ πειραταὶ ἔφερον μετ' αὐτῶν ὄργανα μουσικὰ καὶ παρίσταντο ὡς τρουβαδούροι παριστῶντες δράματα. Ἐξ τούτων παρουσιάσθη εἰς τὸ χωρίον μετὰ σάλπιγγος, προσεκάλεσε δὲ τοὺς κατοίκους νὰ μεταβῶσιν εἰς τι παρακείμενον μέρος ὅπου ὑπῆρχον τὰ λοιπὰ πρόσωπα τοῦ δράματος, ἄνδρες καὶ γυναῖκες: οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου μετέβησαν εἰς τὴν παράστασιν, αἰφνης δὲ περιεκυκλώθησαν ὑπὸ τῶν πειρατῶν, οἵτινες ρίψαντες τὰ μουσικὰ ὄργανα ἀπεκάλυψαν τοὺς σωλήνας πυροβόλων Μαρτίν. Περιδεεῖς οἱ χωρικοὶ ἔμειναν ἐν μέσῳ κύκλω χαιρόντων ὄπλων, οἱ δὲ πειραταὶ ἐζήτησαν ὀνομαστὶ δύο τῶν προύχόντων, οὗς συλλαβόντες ἀπήγαγον εἰς τὰς οἰκίας των καὶ ἐγύμνωσαν, ἀποῦ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ κατὰστιχὰ αὐτῶν ἐπέισθησαν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐνεργητικῶν των».

— Πρόσφατα ἐξ Οὐσανίου γράμματα ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ ἀκρίς ἐπέφερε παντελὴ καταστροφὴν εἰς τὸν οἶτον καὶ τὴν κριθὴν, οἱ κάτοικοι δ' ἤλπιζον εἰς τὰ καλοκαίρινά, κυρίως ἀραβόσιτον, πῶ ἔσπειραν μεγάλα ποσά. Τὸ παμφάγον ζωῦριον εἰσέβαλεν εἰς τὴν πόλιν καὶ κατέκλυσε τὰς οἰκίας καὶ τὰ ἐργαστήρια, ἅτινα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἦσαν κλειστά, διότι ἡ ἀκρίς ἔτρωγε τὰ ὑφάσματα καὶ ὅτι εὕρισκε.

— Ὁ ἀπὸ τοσούτου χρόνου καταμαστιζών τὴν Ἀρμενίαν λιμὸς ἐξακολουθεῖ εἰσέτι μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτάσεως. Κατὰ τηλεγραφήματα ἀγγλῶν προξένων, ἐὰν ἐντὸς μικροῦ δὲν προσέλθωσιν εἰς βοήθειαν τῶν λιματτόντων, οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων θὰ ἀποθάνωσι τὰς πείνης. Ἐν Μικρο-

καλὴ ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι ἀπεβίωσαν 138, ἐν Ἀλασκῇ 107, εἴκοσι δὲ καὶ ἑξ̄ χωρίων κάτοικοι ἐν Κριζενιδίᾳ παντελῶς στεροῦνται ἄρτου ἐπὶ ἡμέρας. Τὰ κτήνη κατεστράφησαν καθ' ὅλοκληρίαν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ. Ὁ κρήθινος ἄρτος τιμᾶται 15 γροσίων, ἑκατὸν δὲ ἄνθρωποι ἐν Βαγιζήτῃ δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσι τοιοῦτον ποσόν. Τὸ ὄλω; ἀπελπι δε εἶναι ὅτι ἡ ἐσοδεία τοῦ ἔτους τούτου οὐδὲ τὸ δεκάτον ἔφθασε τῶν ἐσοδιῶν τῶν προγεγεστέρων ἐτῶν, φόβος ἐπορένως ὑπάρχει ὅτι κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ὁ λιμός θά εἶναι φοβερώτερος.

— Κατὰ τὸ 1878 ἐγένετο καθ' ὅλον τὴν κάσμον ποσότης καφῆ 540 ἑκατομμύρια χιλιόγραμμα. Τὴν ἄπειρον ταύτην ποσότητα ἐχρηγήσῃ κατὰ μέγα μέρος ἡ Βρασιλία ἤτοι 250 ἑκατομμύρια, αἱ δυτικά Ἰνδία 45 1/2, ἡ κεντρικὴ Ἀμερικὴ 35 1/2, ἡ δὲ ὅλη παραγωγή τῆς Ἀμερικῆς 312 ἑκατομμύρια. — Ὅτε ὁ ὑποστράτηγος Berson ἐδώρησε κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα φυτὸν καφῆ εἰς τὸν βοτανικὸν κήπον τῶν Παρισίων οὐδόλω; ἐπίστευε βεβαίως ὅτι μετὰ 100 περίπου ἔτη 300 ἑκατομμύρια χιλιόγραμμα καφῆ, ὧν μέρος πωλεῖται εἰς τὰς λεωφόρους ἐν τοῖς λαμπροῖς καφενεῖσις τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης, φέρον 5 δισεκατομμύρια φράγκων ἐτήσιον εἰσόδημα, προέρχονται ἐκ φυτειῶν αἵτινες ἔλκουσι τὸ γένος ἐκ τοῦ φυτοῦ ὅπερ αὐτὸς προσέφερε τῇ βοτανικῇ κήπῳ τῶν Παρισίων καὶ οὐτινος βλάστημα ἐκομίσθη καὶ ἐκαλλιέργηθη εἰς Ἀντίλλα.

Λογοδοσία ἐπιτροπῆς Ἐθνικοῦ Στόλου.

Ἐδῆμοσιεύθη ὁ διὰ τὸ 1879 ἐτήσιος ἰσολογισμὸς τῆς πρὸς σχηματισμὸν Ἐθνικοῦ Στόλου κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, οὗ προτάσσεται ἕκθεσις τοῦ πρεδρόου τοῦ σώματος, τοῦ σεβαστοῦ γέροντος Δ. Καλλιφρονᾶ, συντομωτάτη καὶ λιαν σαφῆς, ἀναγκαιοτάτη δ' ὅμως διὰ τὸ κοινὸν καὶ ἰδίως τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ φιλοπατρίδες Ἕλληνας καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἔθνους ἡμῶν, εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν, ὅτι οὐδὲ ὀβολοῦ τεμάχιον παραρρίπτεται ἢ δαπανᾶται ἀσκόπως ἐκ τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο. Ἀπόδειξις τούτου μεγίστη εἶνε τὸ ἐξῆς: ὅτι ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν ἠδυνήθη τὸ ταμεῖον τοῦτο νὰ συνδράμῃ τὸ ἔθνος, τὰ δύο τρίτα τῆς περιουσίας του διαθέμενον ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τοῦ ὠραίου καταδρομικοῦ ἡμῶν «Μισούλη», καὶ ἤδη ἔχον περίσσευμα εἰς διαφόρους τίτλους ἐκ δραχ. 488,753 καὶ 61/00 τῶν ἐσοδῶν του κατὰ τὸ 1879 ὑπολογιζομένων εἰς δρ. 167,159 καὶ 12/00. Ἄπορον δὲ εἶναι πῶς εὐαγεῖς μοναί, ἢ μᾶλλον αἱ ἐν αὐταῖς ἱεραὶ ἀδελφότητες δὲν συναισθάνονται ὅτι ἀδικοῦσι σπουδαίως τὴν περὶ αὐτῶν καλὴν ἰδέαν τοῦ Ἐλληνισμοῦ, ὡς ἀποστέρησαι νὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο ὅ,τι οἰκιοθελῶς καὶ ἀπαραβίαστως, εἴτε αὐτοὶ εἴτε οἱ προηγούμενοι αὐτῶν ὤρισαν ἐτησίως ὑπὲρ τοῦ ταμεῖου τούτου. Τί δὲ νὰ εἴπῃ τις περὶ τῶν κληρονόμων ἢ ἐκτελεστῶν διαθηκῶν προαποχρησμένων οἰκείων των, μανθάνειν ὅτι ἑκατομμύριον περίπου καθυστροῦσιν, εἴτε δυστροποῦντες εἴτε καὶ ἀποπειρώμενοι νὰ διαστρέψωσι τὰς τελευταίας ἀποφάσεις φιλοπατρίδων συγγενῶν των ὑπὲρ τοῦ ταμεῖου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου; Τί ἄλλο βεβαίᾳ παρ' ὅτι οἱ τοιοῦτοι θέλουσι μετὰ μικρὴν κατακυλισθῆ εἰς τὸ βάρανρον τῆς κακοδαιμονίας, τὸ μὲν ὡς ἄσκη;γοι ἐντολοδοχοὶ εὐσεβῶν καὶ φιλοπατρίδων οἰκείων, τὸ δὲ ὡς δύστροποι καὶ κκοπληρωταὶ τοῦ γράμματος, ὅπερ αἱ συγγενεῖς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ μεγαλείου διεθέσαν; Τῇ ἀληθείᾳ πολὺ μακροθυμεῖ ἡ ἐπὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου Ἐπι-

τροπὴ μὴ παραδίδουσα τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὴν δημοσιότητα, διὰ νὰ γινώσκῃ τὸ κοινὸν τίνες εἶνε οὗτοι οἱ τόσον ἀσεβοῦντες τῇ μνήμῃ μακαρίων ἀνδρῶν, καὶ οἱ τόσον τὴν πατρίδα ἀδικοῦντες καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς καταπροδίδοντες; Ἀλλὰ μὴ ἀποδειλιώμεν. Ὁ Φοῖνιξ οὗτος ὁ μικρὸς, ὁ ἐκ τῆς τέφρας ἐνδόξου παρελθόντος ἀναγεννηθεῖς, δὲν ἀνεγεννήθη διὰ νὰ ἀποθάνῃ ἐκ μαρασμοῦ. Ἄ; ἐργαζώμεθα ἕκαστος ὑπὲρ τῆς προσόδου καὶ ἀναπτύξεως τῆς μικρᾶς ἡμῶν πατρίδος, καθ' ἣν ἔχει δύναντιν, καὶ αἱ ἐνεργεῖαι ἡμῶν ἐάν ὡς σταγόνες ὕδατος εἰς ἕν καὶ τὸ αὐτὸ ἀποστᾶζωσι μέρος καὶ πρὸς τὸν ἴδιον τεῖνουςι σκοπὸν, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἀποτελέσωσι τὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν τοῦ Ἐλληνισμοῦ ποταμὸν, τὸ κυανοῦν ἐκεῖνα Ἐλληνικὸν πέλαγος, ἐφ' οὗ οὐριοδρομοῦν θά ἐπιπλεύσῃ ὑπερήφανον τὸ σκάφος τῆς πατρίδος, τὸ ἤδη ὡς μικρὸν ἀκάτιον ὑπὸ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν κλυδῶνων περιδινούμενον. Ἐκφράσωμεν δὲ καὶ πάλιν τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὰ ἐντιματῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἔθνικοῦ στόλου μέλη καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἐργαζομένους ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τούτου, διότι δὲν προσώχθισαν πρὸς τὰς ἄχρη τοῦδε παρεμβληθεῖσας αὐτοῖς δυσχερείας, ἀλλ' ἐμμένοντες εὐδοῦνται ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ μεγάλου τούτου καὶ εὐγενοῦς σκοποῦ, ὅστις ἐπὶ τέλους θά θριαμβεύσῃ καὶ θά συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα μεγάλην, σεβαστὴν καὶ ἰσχυράν. Εἰθε!

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΤΗΣ ΔΕΚΑΟΚΤΑΕΤΟΥΣ ΚΟΡΗΣ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Ι. ΨΥΧΑ,

γενομένη ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῶ τοῦ Ἀγ. Νικολάου

ΥΠΟ

ΜΙΧΑΗΛ Α. ΖΩΡΑ.

Ἄν μεγάλου ἀνδρὸς τὸν ἐπικήδειον μέγας πρέπη ν' ἀπαγγεῖλῃ ρήτωρ, τὴν νεότητα ὅμως ἡ νεότης νὰ κλαύσῃ ἄρμόζει, διότι τοὺς αὐτοὺς ἔχει πόθους, τὰ αὐτὰ αἰσθήματα, τὰ αὐτὰ πάθη.

Παρθένος δεκαοκταετής, μικρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀπωφανισθεῖσα, καὶ εἰς ἀνάπτυξιν προβαίνουσα ὑπὸ τὰ θερμὰ φιλοστόργου μητρὸς φιλήματα, ἐν τῇ ἀκυμάντῳ τοῦ πατρικοῦ οἴκου γαλήνῃ, ἱστορίαν δὲν ἔχει:

Ὅνειρα, ἐλπίδες, εἶνε τὸ παρελθόν τῆς.

Ἄλλὰ τόσον γλυκᾶ εἶνε τὰ ὄνειρα ταῦτα, καὶ τόσον τρυφερὰ τῆς νεανικῆς ἡλικίας αἱ ἐλπίδες, ὥστε, ἀποτόμως εἰς καπνὸν διαλυόμεναι ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς τοῦ θανάτου πνοῆς, δὲν ἐξελείφονται εὐκόλως ἐκ τῆς εὐαισθητοῦ ἀνθρωπίνης καρδίας, ἀλλὰ, ὑπὸ τῆς φαντασίας τὴν μάγον ἐπήρειαν, πληροῦσι μυρίας δέλτους ἰδανικὰς, εἰς δὲ ἐντροπᾶ ἢ ψυχῇ, τοῦ σώματος ἀπαρνούμενη τὴν πραγματικότητα.

Καὶ αὕτη εἶνε τῆς παρθένου ἡ ἱστορία.

Ὅταν γηραιὰ καὶ ὑψίκωμος δρῦς καταπέσῃ, ἐκθαμβὸς ὁ ἄνθρωπος μένει καὶ αἰσθάνεται οἷον εἶ φόβον ἐν τῇ ψυχῇ του, πρὸ τοῦ καταπεσόντος γίγαντος. Ἄλλ' ὅταν τρυφεροῦ ἀνθους τὸν κάλυκα προῶως ἰδῇ μαρανθέντα, καὶ κλίνοντα ὠχρὸν, ἀνευ μύρου, ὑπὸ τὴν παγετῶδη πνοῇ τοῦ βορᾶ, ὦ! τότε ἐραγίζεσται ἡ καρδία του, καὶ, πρὸ τοῦ ἀλύτου τούτου μυστηρίου τῆς φύσεως, κλαίει,

ὡς ἐὰν ἠδύναντο τὰ δάκρυά του ν' ἀναζωογονήσωσι τὸν μαρανθέντα κάλυκα καὶ ν' ἀποδώσωσιν αὐτῷ τὸ πρῶτόν του μύρον! Ἄλλ' οἴμοι! ὅταν τῆς ζωῆς ἡ δρόσος ἀποχαιρετήσῃ αὐτόν, ματαίως θερμὰ τὸν ποτίζουσι τὰ δάκρυα!

Ἐν ἄστρον ἐκλείπει ἐκ τοῦ οὐρανόου στερεώματος, ὅπου καὶ ἄλλοι φασίνοι λάμπουσιν ἀστέρες, καὶ ὁμως ἀφίνει κενὸν δυσαναπλήρωτον. Μία κόρη ὑπὸ τῆς σκληρᾶς τοῦ θανάτου χειρὸς ἀφαρπάζεται ἐκ τοῦ χαρωποῦ τῶν παρθένων ὁμίλου, καὶ τῆς νεότητος ἀλλοιοῦται ἡ ἀνθοδέσμη, καὶ παντὸς θνητοῦ ἡ καρδιά συγχινεῖται, καὶ πᾶς δακρύει ὀφθαλμός.

Διατί;

Διότι εἶνε ἡ κόρη ὄνειρον, ἐλπίς, τὸ ἄκρον εἶνε τῆς ἰδανικότητος ἄωτον, ἀκτίς ἐν τῇ σκοτίᾳ, τὸ κάλλιστον τοῦ Θεοῦ πλάσμα, ἡ παρουσία τοῦ ὁποίου ἀποκαλύπτει εἰς τοῦ θνητοῦ τὸ βλέμμα μίαν τοῦ Οὐρανόου παραδείσου γωνίαν. — Τρυφερὸν καὶ λεπτὸν καλλιτέχνημα, διεγείρει εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν τὰ εὐγενέστερα τῶν αἰσθημάτων. Ἐν τῇ πατρικῇ ἐστία, μικρὰ, εἶνε θησαυρὸς ἀτίμητος, νεᾶνις, τῶν γεννητόρων τὸ ἐγκαύχημα, ἄγγελος ἐλπίδος καὶ παρηγορίας δι' αὐτούς, ὅταν μ' ἐν γλυκῷ φίλημά της τὰς βιωτικὰς αὐτῶν διασκεδάξῃ μερίμνας καὶ σκέψεις. — Ἀσθενὲς πλάσμα, ὅταν πρὸς σὲ ἀτενίσῃ τὸ βλέμμα, ἐν ὄλῃ τῆς νεανικῆς ἡλικίας τῇ ἀθωότητι, σὲ φέρει εἰς ἕκστασιν οὐρανόου, καὶ κλίνει γόνυ πρὸ τοῦ ἀδυνάτου τούτου ὄντος, τοῦ ἐμπνέοντος σεβασμὸν καὶ ἀγάπην.

Κλαύσατε λοιπὸν τὸ μαρανθὲν τοῦτο ἄνθος.

Τὴν ἐνθυμεῖσθε μικρὰν;

Εὐθυμος καὶ χαρίζεσσα, ἀθῶα καὶ ἀφελῆς, μὲ μειδίαμα ἀείποτε ἀγγελικὸν εἰς τὰ χεῖλη, προεκάλει τὸν θαυμασμὸν, ὅπου καὶ ἂν ἐφαίνετο ἦτο ἡ ζωὴ της παιδίου ζωῆ.

Τίς οἶδε πόσαι μητέρες δὲν ἐφθόβουν τῆς καλῆς αὐτῆς μητρὸς τὴν εὐτυχίαν, καὶ δὲν ἠύχοντο εἰς τὸν ὕψιστον ν' ἀποκτήσωσι κόρην ὁμοίαν!

Ποία παρθένος δὲν ἐπεζήτη τὴν ἀγάπην της; ποῖος δὲν ἐπεθύμει νὰ καθέξῃ, ἔστω καὶ μικρὰν, ἐν τῇ καρδίᾳ της θέσιν;

Ἄλλ' οἴμοι! τὰ κάλλιστα ἐκ τῶν ἀνθέων μαραίνει ἡ καταγιγίς, καὶ πέπρωται αἰωνίως τῶν τοιούτων τέκνων τὰς μητέρας νὰ πλήττῃ βαρέως ὁ πόνος.

Καὶ ὁ ἐκ γρανίτου ἔχων τὰ στήθη, ἂν πρὸς σὲ ἀτενίσῃ ἤδη τὸ βλέμμα, ὦ κόρη, θὰ κλαύσῃ, θὰ κλαύσῃ τὰ μαρανθέντα σου κάλλι, τὴν νεαράν σου ἡλικίαν, τοὺς ἐκλείψαντας πόθους σου, τὰ διαλυθέντα τερπνὰ ὄνειρά σου!

Παρηγορίαν δὲν ζητῶ νὰ ἐνσταλάξω εἰς τὰ σπαρχθέντα στήθη τῆς φιλοστόργου μητρὸς σου καὶ τῶν ἀγαθῶν σου οἰκείων, ὦ κόρη! Ὅταν, περὶ μέσας νύκτας, ὠχρὰ ἢ σελήνη φωτίζῃ τὴν γήινον πλάσιν, ἐφ' ἧς ἡ νυκτία θὰ ἀπλοῦται σιγῇ, θὰ ὀλισθαίνῃ ἡ ἀγνή σου ψυχὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν ἀργυρῶν αὐτῆς ἀκτίνων, ἵνα ἀποθέσῃ φίλημα εἰς τὰ καταπεπονημένα βλέφαρα τῆς ἀπωφανισθείσης μητρὸς σου, τῶν τρυφερῶν σου ἀδελφῶν καὶ τῶν ὁμιλήκων σου παρθένων.

Ῥάνατέ τὴν μὲ ἄνθη καὶ κλαύσατε αὐτήν, διότι δὲν θὰ τὴν ἐπανίδητε πλέον εἰς τὸν κόσμον τῶν ζώντων. Ἄλλὰ μὴ λησμονῆτε ὅτι εἰς τὸ ἄπειρον, ὅπου ἀδυνατεῖ νὰ φθάσῃ καὶ ὁ ἀνθρώπινος λογισμὸς, θὰ ἀναξή ὥραια καὶ εὐτυχῆς, τῶν ἀγγέλων περιβεβλημένη τὸν στέφανον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

TRANSATLANTIC FIRE INSURANCE COMPANY
OF HAMBURG.

Κεφάλαιον 70,000,000 Μάρκων
τούτέστι

Τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλ.
συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντασφαλειῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιῶμεν τοὺς Κυρίους κτηματίας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι:

Ἄνατεθῆ εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτορεῖον τῆς ἐν Ἀμβούργῳ τῆς Γερμανίας «ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ», καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς Δις Φεβρουαρίου ε. ε. ἐδέχθημεν καὶ δεχώμεθα Ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐμπορευμάτων μὲ τὰ σύνθηθ δικαιώματα τῶν λοιπῶν Πυρασφαλειῶν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἱκανοποιεῖ ἀκριβῶς καὶ προθύμως δι' ἡμῶν πᾶσαν κατ' αὐτῆς ἀπαίτησιν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη δέχεται τὴν διακανόνισιν τῶν διαφορῶν (ἐὰν ἐγερθῶσι τοιαῦται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων) διὰ διαιτητῶν ἐκλεχθησομένων παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος.

Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ.
Σύρος τὴν 30 Ἰανουαρίου 1880.

Οἱ Πράκτορες
C. KLÖBE & Co.

Ὁ κ. Παναγιώτης Σάλτας ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης ΚΑΘΕΚΛΑΣ καὶ ΠΟΛΥΘΡΟΝΑΣ ἀρίστης κατασκευῆς καὶ πολὺ εὐθυσίας. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ταιούτου εἶδους ἄς διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐν τῇ πλατεῖᾳ Λεωτσακού κατάστημά του, πλησίον τοῦ ζυθοπωλείου τοῦ κ. Δ. Μιχαήλ ἢ Καζαμία.

Ἡ κατὰ τὸ Παυσίλυπον εὐρυχωροτάτη **ΟΙΚΙΑ** μετὰ τοῦ **ΚΗΠΟΥ** τῶν κληρονόμων Ματθαίου Μπαραμπίνου, ἐνθα ἦτο τῶς τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον **ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ** ἀπὸ τὴν 11/23 Ἰουλίου ε. ε. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσιν αὐτὴν ἄς διευθυνθῶσιν εἰς τὸν κ. Ἄντ. Καρβώνην. Παρὰ τοῦ ἰδίου ἐνοικιάζονται καὶ τρεῖς ἐξοχικαὶ οἰκίαι, κείμεναι εἰς θέσιν Ποσειδωνίας (Δελλαγράτσια) πλησίον τῆς θαλάσσης.

Ἡ ἐν τῷ χωρίῳ Ταλάντων εὐρύχωρος ἐξοχικὴ **ΟΙΚΙΑ** τοῦ κ. Θ. Καραγιαννάκη, συγχειμένη ἐκ τριῶν δωματίων, μιᾶς αἰθούσης, δεξαμενῆς μεθ' ὕδατος ποσίμου καὶ πολλῶν ἄλλων εὐκολιῶν **ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ**. Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐνοικιάσωσιν αὐτὴν προσελθέτωσαν πρὸς τὸν ἴδιον.

ΑΠΟΘΗΚΗ κειμένη πλησίον τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας **ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ**. Ἡ διευθύνσις εἰς τὸν κ. Ζ. Δ. Ἀρμάον.